

Landbrukskontoret for Hadeland

Mottaker
Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007, Dep

0030 OSLO

GRAN KOMMUNE

JEVNAKER KOMMUNE

LUNNER KOMMUNE

Vår ref.

16/00851-25
hemi

Arkiv

---, V00, &13

Deres ref.

Vår dato

29.09.2017

Høringsuttalelse - Forslag til ny forskrift om skogbehandling og skogsdrift i Oslo og nærliggende kommuner, og endring i forskrift 29. mai 2015 om planlegging og godkjenning av landbruksveier

Landbrukskontoret for Hadeland representerer kommunene Jevnaker og Lunner i denne høringen. Saken har ikke vært politisk behandlet i de to kommunene.

Gjeldende forskrift om skogbehandling og skogsdrift for skogområder i Oslo og nærliggende kommuner (Markaforskriften) ble vedtatt 2. april 1993. Forskriften er ikke endret etter ny skogbrukslov i 2005 og Markaloven av 2009. I tillegg er landbruksveiforskriften revidert og det er utarbeidet en bærekraftsforskrift for skogbruket samt et regelsett knyttet til Norsk PEFC skogstandard. Mye av regelverket i Markaforskriften er omtalt og behandlet i de nye lovene, forskriftene og skogstandarden. Landbrukskontoret for Hadeland er dermed enig med departementet i at det ligger til rette for en forenkling av Markaforskriften.

Landbrukskontoret er positiv til at grensene for virkeområde for Markaforskriften blir de samme som for Markaloven, jfr § 2 Verkeområde. Kontoret er positiv til endringene om hogst og flatestørrelse (§ 3) og foryngingsmetoder og etablering av ny skog (§ 4). Det er heller ingen merknader til kravene knyttet til bruk av plantevernmidler (§ 5), bortsett fra at det kan være hensiktsmessig å vise til at saksbehandling skal følge forskrift om plantevernmidler, slik som det henvises til landbruksveiforskriften i § 8.

Når det gjelder terrengtransport (§ 6), synes det greit å videreføre bestemmelsene i stor grad. Men Landbrukskontoret mener at en burde benyttet anledningen, som en revisjon av forskriften gir, til å presisere nærmere hva det menes med mindre terrenginngrep. Ny forskrift har følgende formulering: «Mindre inngrep i terrenget, for eksempel fjerning av stubbar, enkeltstående steinar eller mindre sprengingsarbeid i fjell for å tilrettelegge for terrengtransport, er tillatne.» Forslaget til formulering kan føre til både ulik praksis og ulik tolkning av hva som er mindre inngrep, ikke minst sett i lys av landbruksveiforskriftens ordlyd; «Forskriften gjelder ikke for.... enkle og midlertidige driftsveier som bare medfører ubetydelige terrenginngrep. Med ubetydelige terrenginngrep menes planering med samlet omfang på inntil 150 meter eller på areal inntil 450 m², der fylling eller skjæring ikke fører til mer enn 1 meter avvik fra opprinnelig terrengnivå.» Er «mindre inngrep i terrenget» det samme som «ubetydelige terrenginngrep», eller bør en fortolke begrepene forskjellig? Og i tilfelle hvordan?

(Landbrukskontoret ønsker å ha en parentes-bemerkning knyttet til Pbl og byggesaksforskriftens § 4-1. «Tiltak som ikke krever søknad om tillatelse», punkt e7: «mindre fylling eller planering av terreng. Tiltaket må uansett ikke føre til mer enn 3,0 m avvik fra opprinnelig terrengnivå i spredtbygd strøk, eller 1,5 m avvik fra opprinnelig terrengnivå i tettbygd strøk. På eiendom

for rekke- eller kjedehus o.l. med tett bebyggelse må avviket ikke være mer enn 0,5 m fra opprinnelig terrengnivå. Avstand fra fyllingsfoten til nabogrense må være minst 1,0 m». Dette punktet knyttet til byggesaksbehandling etter Pbl gir også rom for store fortolkninger, og til dels forskjellig saksbehandling i ulike kommuner. Denne bestemmelsen har vært brukt som hjemmel for saksbehandling av skiløyper, som etter hvert har medført store terrenginngrep, av og til mer omfattende enn landbruksveier som er søknadspliktig. Det virker ikke logisk at en kan gjøre større terrenginngrep til slike tiltak enn til stedbunden næringsutøvelse, som skogbruk.)

Endringene i forskriften knyttet til hogstmeldinger (§ 7) vil føre til en reell forenkling av saksbehandlingen rundt hogst i marka. Samtidig synes regelverket i forskriften, sammen med annet regelverk, å ivareta miljøforhold, friluftsliv og kulturminner på en tilfredsstillende måte. Det synes også som at regelverket er såpass entydig at det vil være mulig å forvalte det på en forsvarlig måte.

Forslaget til klagebehandling (§ 10) synes å legge opp til en unødvendig tungvint praksis. Dersom klagen skal behandles av Fylkesmannen i Oslo og Akershus, bør det være unødvendig at saken går om «vår egen Fylkesmann». Det skaper også uryddighet, for det vil være klageinstansen som sitter på behandlingspraksis og som kan gi oss på kommune-nivå veiledning i vurdering av eventuelle klager.

Denne høringsuttalelsen legges fram for kommunestyrene i Jevnaker og Lunner til orientering.

Med vennlig hilsen
Landbrukskontoret for Hadeland

Einar Teslo
Leder

Helge Midttun
Spesialkonsulent skog
Saksbehandlers telefon: 61 33 84 87

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ingen håndskrevne signaturer.

Mottaker	Adresse	Post	Kontaktperson
Landbruks- og matdepartementet	Postboks 8007, Dep	0030 OSLO	
Kopi til:			
Lunner kommune	Sandsvegen 1	2740 ROA	
Jevnaker kommune	Kirkegata 6	3520 JEVNAKER	